

ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller i al fald ikke har underrettet Kommissionen herom.

- Irland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Artikel 249 EF, hvorefter et direktiv med hensyn til det tilsigtede mål er bindende for enhver medlemsstat, som det rettes til, indebærer en forpligtelse for medlemsstaterne til at overholde de gennemførelsesfrister, der er fastsat i direktiver. Denne frist udløb den 1. april 2001, uden at Irland havde vedtaget de bestemmelser, der var nødvendige for at opfylde det i Kommissionens påstand nævnte direktiv.

(¹) EFT L 85 af 29.3.1999, s. 1.

Sag anlagt den 19. september 2002 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Det Forenede Kongerige

(Sag C-331/02)

(2002/C 274/36)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 19. september 2002 anlagt sag mod Det Forenede Kongerige af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved X. Lewis, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har nedlagt følgende påstande:

- 1) Det fastslås, at Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland ikke fuldt ud har opfyldt sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 1999/30/EF (¹) af 22. april 1999 om luftkvalitetsgrænseværdier for svovldioxid, nitrogendioxid og nitrogenoxider, partikler og bly i luften, da det ikke har vedtaget og sat de love og administrative bestemmelser i kraft for Gibraltar, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller i al fald ikke har underrettet Kommissionen herom.
- 2) Det Forenede Kongerige tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det Forenede Kongeriges forpligtelse til at træffe foranstaltninger til at efterkomme direktivet for hele dets område er ikke bestridt.

Da Det Forenede Kongerige ikke har meddelt Kommissionen de bestemmelser, der er vedtaget og sat i kraft for at efterkomme det omhandlede direktiv for Gibraltar, og da Kommissionen ikke råder over andre oplysninger, på grundlag af hvilke den kan fastslå, at Det Forenede Kongerige har vedtaget og sat de nødvendige bestemmelser i kraft, må Kommissionen antage, at Det Forenede Kongerige endnu ikke har vedtaget disse bestemmelser, og at det dermed har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktivet.

(¹) EFT L 163 af 29.6.1999, s. 41.

Sag anlagt den 19. september 2002 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Det Forenede Kongerige

(Sag C-332/02)

(2002/C 274/37)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 19. september 2002 anlagt sag mod Det Forenede Kongerige af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved X. Lewis, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har nedlagt følgende påstande:

- 1) Det fastslås, at Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland ikke fuldt ud har opfyldt sine forpligtelser i henhold til artikel 15 i Rådets direktiv 1999/13/EF (¹) af 11. marts 1999 om begrænsning af emissionen af flygtige organiske forbindelser fra anvendelse af organiske opløsningsmidler i visse aktiviteter og anlæg, da det ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller i al fald ikke har underrettet Kommissionen herom.
- 2) Det Forenede Kongerige tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det Forenede Kongeriges forpligtelse til at træffe foranstaltninger til at efterkomme direktivet for hele dets område er ikke bestridt.

Da Det Forenede Kongerige ikke har meddelt Kommissionen de bestemmelser, der er vedtaget og sat i kraft for at efterkomme det omhandlede direktiv for Gibraltar, og da Kommissionen ikke råder over andre oplysninger, på grundlag af hvilke den kan fastslå, at Det Forenede Kongerige har vedtaget og sat de nødvendige bestemmelser i kraft, må Kommissionen antage, at Det Forenede Kongerige endnu ikke har vedtaget disse bestemmelser, og at det dermed har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktivet.

(¹) EFT L 85 af 29.3.1999, s. 1.

Sag anlagt den 20. september 2002 af Den Italienske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-333/02)

(2002/C 274/38)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 20. september 2002 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Rådet for Den Europæiske Union af Den Italienske Republik ved prof. Umberto Leanza, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato Giacomo Aiello.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annullation af Kommissionens forordning (EF) nr. 1129/2002 (¹) af 27. juni 2002 om fastsættelse for produktionsåret 2002/03 af de afledte interventionspriser for hvidt sukker, i det omfang forordningen ikke fastsætter en afledt interventionspris for hvidt sukker for samtlige områder i Italien, og, om nødvendigt, tillige annullation af artikel 2, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 (²) af 19. juni 2001.

- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det er femte år i træk, at Italien ikke er medtaget i den af Kommissionen vedtagne forordning, som opregner de underskudsområder, for hvilke der er fastsat »afledte« priser for sukker, således at den »almindelige« interventionspris, der er fastsat i forordningens artikel 2, stk. 1, litra a), må anvendes på disse underskudsområder.

Det kriterium, som anvendes ved bestemmelsen af underskudsområder, er baseret på de oplysninger om produktionen og forbruget, som fremgår af de af medlemsstaterne meddelte opgørelser.

For Italiens vedkommende forventes sukkerproduktionen at ville overstige forbruget med 111 400 tons.

Ved beregningen heraf har Kommissionen anvendt et kriterium, som efter den italienske regerings opfattelse er både ulovligt og fejlagtigt.

Navnlig ved beregningen af det forventede forbrug er ikke medtaget sukker, som anvendes i produkter til eksport.

Således har Kommissionen lagt til grund, at »forbrug« kun omfatter hvidt sukker, som anvendes direkte i Italien og ikke sukker, som anvendes (også inden for Italien) til fremstilling af produkter til eksport.

Hermed er det ikke »behovet« for sukker, forstået som den mængde heraf, der i alt forbruges på markedet, der sigtes til, men kun den mængde, der forbruges på det nationale område.

Denne beregningsmåde er ikke korrekt, da der hermed anvendes et begreb for forbrug, der er urimeligt restriktivt.

(¹) EFT L 169 af 28.6.2002, s. 22.

(²) EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1.